

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 38. S. Antonii Discipuli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

cili, & cochleata ascendebatur, duæ cel-
 lulæ, inferiore nihilo majores viseban-
 tur, quo se ad evitandam venientium fre-
 quentiam, aut etiam Discipulorum so-
 cietatem recipiebat; in ipsa petra natu-
 raliter excisæ erant, nec quidquam aliud
 opera hominum quam ostium addide-
 rat. Cum ambulando ad hortum de-
 venissent, Isaacus, *Vides*, inquit: *hunc*
hortulum olitorium, ante annos ferme
tres grex onagrorum eum vastavit; u-
num illorum, quos Duces cæteri sequi vi-
debantur, sanctus Vir occupans, & bacu-
lo latera verberans, agebat ad eos: Quare
devoratis, quod non seminastis? Ex eo
 tempore ad potandum venerunt, de cœ-
 tero arbusculis, & oleribus innoxii. Pe-
 titi quoque S. Hilarion, ut locum, quo
 sepultus esset, indicarent; tunc eum a
 turba abduxerunt, an autem locum sepul-
 turæ ostenderint, nescitur. Ideo S. An-
 tonium corpus suum abscondi jussisse re-
 ferebant, ne Pergamius, vir illius Regio-
 nis ditissimus, illud in domum suam de-
 vehi, & Ecclesiam ædificari præciperet.

§. XXXVIII.

S. Antonii Discipuli.

Inter S. Antonii Discipulos celeberrimi
 fuere Macarius, Amathas, Sarmatas,
 Pithyrion, Isaacus, Paphnutius, Paulus
Hist. Eccles. Tom. III. U u sim-

Sæculum IV.
 A. C. 356.

Sæculum IV. simplex, Pior, Cronius, Ammonas, Hierax. Macarius, & Amathas illi duo sunt, qui ei ultimis quindecim vitæ annis ministrabant, & defuncti funus curarunt. Macarius in monte Pispero Abbas fuit, ubi S. Antonius habitaverat, & quinque Monachorum millia rexit. Habetur regula, cui Nomen ejus præfixum legitur. Macarius hic alius est a S. Macario seniore, seu Ægyptiaco, in deserto, Scetis dicto, vivente, sicut etiam a S. Macario Alexandrino. Nihilominus S. Macarius Senior quoque S. Antonii Discipulus dicitur, de quo inter alia sequens editum miraculum narrabatur; accidit, ut in illa vicinia homo occideretur; hujus criminis insimulatus vir innocens, ad S. Macarii cellam confugit; qui ad eum comprehendendum missi erant, consecuti, ajebant; proprii capitis periculum se subituros, nisi captum, ut imperatum erat, adducerent; accusatus Deum in testem vocare, quod inscius esset hujus facinoris. S. Macarius quærere, ubi occisum sepeliissent? & cum eis accessit ad sepulchrum. Ibi in genua provolutus, invocato Jesu Christi Nomine, ait ad eos: *Jam Dominus manifestabit, an homo iste, quem persequimini, vere reus sit; Tum elata voce mortuum suo nomine compellavit, qui de sepulchro respondit; & S. Macarius instans: Per fidem Jesu Christi*

vita posth.
ap. Rosw. p.
235. Cod.
reg. p. 46.
Rosweid.
p. 479. ex
Pallad. c. 19.

Christi te obtestor, ut dicas, an iste homo, qui accusatur, te occiderit? Respondit Sæculum IV.
A. C. 356.
diserte; non esse hunc hominem, a quo fuisset interfectus. Præsentes omnes attoniti, & ad pedes sancti Viri prostrati, rogabant, ut quæreret ex mortuo, quis fuisset percussor? Respondit Sanctus: *Hoc vero non quæram; sufficit mihi liberatam esse innocentiam, at reum indicare meum non est.* Hoc de S. Macario Seniore factum legitur.

Sarmatas haud multo post a Saracenis, in Monasterium S. Antonii irruptis, interemptus est. Pithyrion Monachis, in antris prope cellulas, quas S. Antonius ultimo condiderat, habitantibus præfuit; hos inter erat Isaacus, quem præter alios S. Hilarion ibi invenit. Paphnutius ille est Episcopus, & Confessor celeberrimus, cui in persecutione effossus est oculus, & Concilio Nicæno interfuit. S. Paulus simplex, cum esset sexagenarius, vitam Monasticam profiteri cœpit, & virtute obedientiæ ad tantum perfectionis gradum ascendit, ut S. Antonii miraculis majora patraret,isque, quos ipse sanare non potuisset, ad Paulum remitteret. Pior celeriter ad altissimam sanctitatem pervenit, hinc ei ætatis annum 25. agenti S. Antonius postulatam fecit, ut solus, ubicunque sibi sedem elegisset, viveret; ille in deser-

U u 2

tum,

Sæculum IV. tum, inter Nitriam, Scetique situm, per-
A. C. 356. rexit, & annos triginta in quodam loco,
 ubi puteum aquæ falsæ, & amaræ fode-
 rat, habitavit; alimentum in dies singu-
 los erant panis uncia sex, & quinque oli-
 væ; semper ambulans reficiebatur, ut o-
 stenderet, se non nisi perfunctorie corpus
 pascere. Aliquando, jubente S. Antonio,
 ad sororis suæ, ardentem ejus alloquium
 desiderantis, domum venit; clausis ocu-
 lis ante ostium consistens ad sororem, pe-
 dibus ejus adlapsam, & præ gaudii tene-
 ritudine, quid ageret, nesciam, inquit:
Ecce me! ego sum Pior, frater tuus, jam
vultus mei aspectu satiare! Nec mora!
 in desertum rediit.

Pall. Laus. Cronius unus erat ex iis, quibus S. An-
c. 25. tonius interpretibus utebatur, nempe
 quæ sanctus vir lingua Ægyptiaca pro-
 ferebat, ipsi græce exponebant; exinde
 Monasterii Nitriensis Presbyter eximium
 humilitatis exemplar exstitit, annos ul-
 tra centum, & decem numerans. Alius
 Presbyter ejusdem cum ipso nominis
 prope oppidum, quod Phenix dicebatur,
 Communitati ducentorum Monachorum
 Abbas fuit; toto sexaginta annorum spa-
 tio, quo Presbyter Altari serviit, deser-
 tum suum nunquam egressus est, labore
 manuum suarum vivens. Ammonas in
 Sceti perstitit, post hæc Episcopus ordi-
 natus. A multis S. Antonii Discipulis in-
 stituti

Id. p. 570.
n. 34. Pall.
Laus. c. 87.

Ruf. c. 25.

Pall. Laus.
c. 89.

Monum.
Græc. to.
I. p. 382.

stituti tyrones sensim conditis plurimis Sæculum IV.
 Monasteriis innumerabiles Monachorum A. C. 356.
 greges gubernarunt. Ad fundanda ejus-
 modi Cœnobia nullis humanis opibus
 indigebant; locus in Regionibus deser-
 tis deesse non poterat, sub Cælo calido
 vestimentum tenue ad honestatem suffi-
 ciebat, & satis commodum erat taber-
 naculum, si, umbram efficiens, ab ardore
 solis tueretur, quod specus a natura for-
 mata, casæ ex juncis, aut alia pro situ
 loci parabili materia constructæ præsta-
 bant. Ut plurimum solo pane nutrie-
 bantur, quem suo labore comparabant,
 ita ut multum quoque superesset, quod
 pauperibus largirentur; itaque ipsi ne-
 mini graves a Sæculi hominibus in suis
 desertis requirebantur, quos odore vir-
 tutis, & miraculorum splendore attrahe-
 bant.

§. XXXIX.

*Apologia S. Athanasii ad Con-
stantium.*

Præterea S. Athanasius secessus sui otio
 ad edendos varios libros usus est, quos
 inter Apologia ad Imperatorem Constans-
 tium data legitur; in hac omnes calu-
 mñas, quibus ejus inimici Imperatoris
 mentem ab eo avertere conati fuerant,
 diluit. Accusationes antiquas paucis
 refellit, dicendo; tantum numerum Epif-

U u 3 copo-

P. 673.